

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ▪ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ▪ ΤΜΗΜΑΤΑ ΔΙΕΤΟΥΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ

ΟΝΟΜΑ: _____
ΗΜ/ΝΙΑ: _____ / 1 / 2024 ΤΜΗΜΑ: _____

Βαθμός _____
😊 _____ %

Α' Ομάδα

A.1. Να γράψετε το γράμμα του δεδομένου της στήλης Β που αντιστοιχεί στο δεδομένο της στήλης Α.

(___ /10 μονάδες)

A	B
1) Αγγλικό κόμμα 2) Γαλλικό κόμμα 3) Ρωσικό κόμμα	α. απελευθέρωση του αλύτρωτου ελληνισμού με πολεμικές ενέργειες το συντομότερο δυνατό β. θεμελιώδεις αρχές του πολιτικού συστήματος: το κοινοβουλευτικό αντιπροσωπευτικό σύστημα και η διάκριση των εξουσιών γ. συγκρότηση ισχυρού κρατικού οργανισμού - αναμονή εξελίξεων στην οθωμανική αυτοκρατορία δ. ξενοφοβία - άρνηση του διαφωτισμού και της δυτικής παιδείας ε. έντονη αντιπολίτευση στην απόφαση για το αυτοκέφαλο της Εκκλησίας στ. περιορισμός της κρατικής εξουσίας - ατομικές ελευθερίες - αυτοκέφαλη Ελληνική Εκκλησία ζ. θεμέλιο της κοινωνικής τάξης: η θρησκεία η. ικανοποίηση των αιτημάτων των απομάχων του πολέμου θ. υπέρ ενός συγκεντρωτικού συστήματος διακυβέρνησης - κατά της πολυφωνίας ι. εναντίον της ξενοκρατίας στο στράτευμα και τη διοίκηση

A.2. Να καταγράψετε:

(___ /15 μονάδες)

α) τους λόγους για τους οποίους το έργο της αποκατάστασης των προσφύγων της μικρασιατικής καταστροφής χαρακτηρίστηκε **τιτάνιο**.

β) το περιεχόμενο του όρου «Αρχή της Δεδηλωμένης»

γ) το περιεχόμενο του όρου «Προσωρινόν Πολίτευμα της Επιδαύρου»

B.1. Σχετικά με τους προσφυγικούς πληθυσμούς που κατέφυγαν στην Ελλάδα κατά το 19ο αιώνα να αναφερθείτε: (___/13μονάδες)

α. στα προβλήματα που συνάντησαν οι Μικρασιάτες πρόσφυγες των χρόνων της Επανάστασης, αλλά και την **προσφορά** του στοιχείου αυτού στον νεότερο Ελληνισμό. (5 μονάδες)

β. στη συνολική σημασία της μετακίνησης των πληθυσμών αυτών για την ιστορία του τόπου, γενικότερα. (8 μονάδες)

B.2. Να αναφερθείτε:

(___/12 μονάδες)

α. στα εμπόδια που συνάντησε η **αστική στέγαση** των Μικρασιατών προσφύγων. (8 μονάδες)

β. στον τρόπο στέγασης των άπορων προσφύγων της Μικρασιατικής Καταστροφής. (4 μονάδες)

Β' Ομάδα

Γ.1. Με βάση τις ιστορικές σας γνώσεις και αντλώντας στοιχεία από τα κείμενα που σας δίνονται, να **συγκρίνετε** τα ελληνικά **συντάγματα** του **1844** και του **1864** ως προς:

α) τη μορφή του πολιτεύματος (μονάδες 4)

β) το δικαίωμα ψήφου και την εκλογική διαδικασία (μονάδες 15)

γ) τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών (μονάδες 6)

(___/25 μονάδες)

Κείμενο Α'

Ο Εκλογικός Νόμος[με βάση το σύνταγμα του 1844] καθιέρωνε την εκλογή των βουλευτών με πλειοψηφικό σύστημα δύο γύρων, που θα διεξαγόταν με άμεση, σχεδόν καθολική και μυστική ψηφοφορία. Δικαίωμα ψήφου δινόταν στους πολίτες(άρρενες) ηλικίας 25 ετών συμπληρωμένων, «έχοντας προσέτι ιδιοκτησίαν τινά εντός της επαρχίας, όπου έχουν την πολιτικήν διαμονήν των, ή εξασκούντας εν αυτή οποιονδήποτε επάγγελμα, ή ανεξάρτητον επιτήδευμα». Εξαιρούνταν «α)Οι διατελούντες υπό ανάκρισιν επί κακουργήματι, β)Οι προσκαίρως ή δια παντός στερηθέντες κατά συνέπειαν δικαστικής αποφάσεως του δικαιώματος του ψηφοφορείν, γ) Οι στερούμενοι της ελευθέρας διαχειρίσεως της περιουσίας των». Κάθε πολίτης διέθετε μία ψήφο και όφειλε αυτοπροσώπως να ασκήσει το δικαίωμά του και όχι με αντιπρόσωπο.

Ν. Διαμαντούρος, «Περίοδος Συνταγματικής Μοναρχίας», Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, τ.ΙΓ', Αθήνα, Εκδοτική Αθηνών, 1977, σ.112

Κείμενο Β'

[...] η σύγκριση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες είναι αναγκαία για να αναφανεί η ιδιοτυπία της ελληνικής πολιτικής οργάνωσης. Έτσι, π.χ η καθολική ψηφοφορία θεσπίζεται στη Γερμανία το 1871, [...] στην Ελβετία το 1874, στην Ισπανία το 1890, στο Βέλγιο το 1893, στη Νορβηγία το 1898, στην Αυστρία το 1907, στη Σουηδία το 1909, στην Ολλανδία το 1917 και στην Ουγγαρία το 1918. Στην Αγγλία επίσης η διεύρυνση του εκλογικού δικαιώματος είναι πολύ αργόρρυθμη. Μέχρι το 1832 οι εκλογείς δεν ξεπερνούσαν τις 430.000 [...] Το 1865 μόλις ξεπερνάνε το εκατομμύριο, για να πλησιάσουν τα δύο μετά την εκλογική μεταρρύθμιση του 1867. Μόνο τον εικοστό αιώνα θα ολοκληρωθεί η διαδικασία της διεύρυνσης της δημοκρατίας. Αλλά ακόμα και το 1911, 41% των ενήλικων ανδρών δεν είχαν ακόμα δικαίωμα ψήφου. [...] Έτσι, το Σύνταγμα του 1864 θεσπίζει οριστικά τον κοινοβουλευτισμό με την κατάργηση όλων των ενδιάμεσων αντιπροσωπευτικών βαθμίδων, των χωριστών εκλογικών σωματίων

και των διπλών ή τριπλών κοινοβουλίων, που σε πολλές χώρες αποδυνάμωναν τελείως τη δημοκρατική λειτουργία.

Κ. Τσουκαλάς, Κοινωνική Ανάπτυξη και Κράτος. Η συγκρότηση του δημόσιου χώρου στην Ελλάδα, δ' έκδοση, Αθήνα, Θεμέλιο, 1989, σσ. 303, 305

Δ.1. Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται, να παρουσιάσετε:

α. τους όρους και τον χαρακτήρα της Σύμβασης της Λωζάνης για την ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας (30-01-1923) (μονάδες 13)

β. τους λόγους, για τους οποίους ο Ε. Βενιζέλος αποδέχθηκε τη συγκεκριμένη Σύμβαση. (μονάδες 12)
(_____/25 μονάδες)

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Στις 30 Ιανουαρίου 1923, στη Λωζάννη, η Ελλάδα και η Τουρκία υπέγραψαν τη συνθήκη που προέβλεπε την υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών ανάμεσα στις δύο χώρες. [...] Το κριτήριο για μια τέτοια ανταλλαγή υπήρξε η θρησκεία. Τουρκόφωνοι ελληνορθόδοξοι και ελληνόφωνοι μουσουλμάνοι βρέθηκαν, παρά τη θέλησή τους, σε χώρες που ήταν ξένες στα ήθη και στη γλώσσα τους. Το σχέδιο σήμαινε ότι 585.000 μουσουλμάνοι θα ανταλλάσσονταν με 1.300.000 χριστιανούς ορθόδοξους. [...] Ο Βενιζέλος παραδέχτηκε τα ακόλουθα σε μια δήλωση που έκανε σε μια επιτροπή προσφύγων το 1929: «Στην ουσία [η ελληνοτουρκική σύμβαση της Λωζάννης] δεν συνίσταται σε μια συμφωνία για την ανταλλαγή ελληνικών και μουσουλμανικών πληθυσμών και των περιουσιακών τους στοιχείων, αλλά κυρίως σε μια συμφωνία προβλέπουσα την απέλαση του μουσουλμανικού πληθυσμού από την Ελλάδα μετά την εκδίωξη των Ελλήνων από την Τουρκία. Αυτό συνέβη στην πραγματικότητα».

Θάνος Μ. Βερέμης και Ιωάννης Σ. Κολιόπουλος, Νεότερη Ελλάδα: Μία Ιστορία από το 1821 (μετάφραση: Διονύσης Χουρχούλης), Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 2015, σσ. 196-197.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Όσο για τον Βενιζέλο, είναι φανερό ότι αποδεχόταν την ιδέα της ανταλλαγής πληθυσμών, πρώτα εθελοντικής (το 1914 με την Τουρκία και το 1919 με τη Βουλγαρία) και τελικά υποχρεωτικής (το 1923 με την Τουρκία) μόνο για να αποτρέψει μία έκβαση ακόμη πιο βλαπτική για τα ελληνικά συμφέροντα: τη μονομερή απογύμνωση και εκδίωξη ή εξόντωση ελληνικών πληθυσμών. Ειδικά το φθινόπωρο του 1922, η Ελλάδα ήταν εκείνη που είχε άμεση ανάγκη μιάς συμφωνημένης υποχρεωτικής ανταλλαγής. Όχι η Τουρκία. Κατά το μεγαλύτερο μέρος τους, οι ελληνικοί πληθυσμοί είχαν ήδη εγκαταλείψει το έδαφός της και η ίδια απέκλειε την επιστροφή τους. Μπορούσε να υπολογίζει ότι θα ακολουθούσαν και οι υπόλοιποι. Αντίθετα, στην Ελλάδα παρέμενε σχεδόν μισό εκατομμύριο Τούρκων. Χωρίς συμφωνία υποχρεωτικής ανταλλαγής, ήταν αδύνατο να εκδιωχθούν ώστε να χρησιμεύουν οι ακίνητες περιουσίες τους για την αποκατάσταση μεγάλου μέρους των Ελλήνων προσφύγων από την Τουρκία (όπως έγινε τελικά).

Γιώργος Θ. Μαυρογορδάτος, Μετά το 1922: Η παράταση του Διχασμού, Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 2017, σσ. 132-133.

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Στις 13 Οκτωβρίου [1922], [...] ο Βενιζέλος είχε τηλεγραφήσει στον Φρίτζχοφ Νάνσεν, ειδικά εντεταλμένο επίτροπο της Κοινωνίας των Εθνών για την παροχή αρωγής στους πρόσφυγες: «Ο υπουργός των Εσωτερικών της κυβερνήσεως της Άγκυρας δήλωσε, πριν από 15 μέρες, ότι οι Τούρκοι έχουν αποφασίσει να μην ανεχθούν στο εξής την παρουσία των Ελλήνων στα οθωμανικά εδάφη · θα

1. ☒ Ζωγράφου: Ι. Χρυσίππου 1, ☎ 210 7488030 & ΙΙ. Ξηρογιάννη 10, ☎ 210 7488180
2. ☒ Χολαργός: Φανερωμένης 13, ☎ 210 6536551
3. ☒ Αγία Παρασκευή: Ευεργέτου Γιαβάση 9, πλατεία Αγ. Παρασκευής, ☎ 210 6000031

προτείνει λοιπόν στην προσεχή συνδιάσκεψη την υποχρεωτική προσφυγή στην ανταλλαγή των πληθυσμών, ελληνικού και τουρκικού. Η προσέγγιση του χειμώνα θα καταστήσει την επίλυση του προβλήματος της κατοικίας των προσφύγων δυσχερέστερη ακόμη και από εκείνη του ανεφοδιασμού τους. Λαμβάνω το θάρρος να σας παρακαλέσω επίμονα να προβήτε στη λήψη κάθε αναγκαίου μέτρου προκειμένου να επιτευχθεί η έναρξη της μετακινήσεως των πληθυσμών πριν από την υπογραφή της ειρήνης...».

Κωνσταντίνος Σβολόπουλος, Η ελληνική εξωτερική πολιτική, 1900-1945, Εστία, Αθήνα 2005, σσ. 175-176.